

ektivitet er i høj grad en konsekvens af, at medlemslandene har overladt det til Kommissionen at føre forhandlingerne på alles vegne. Gang på gang oplever Danmark, at Kommissionen på det handelspolitiske område er vor stærke allierede, og med forslagene kan EU's optræden på det handelspolitiske område yderligere styrkes.

Regeringen kan ikke støtte forslaget til folkeindsbeslutning.

#### **Claus Larsen-Jensen (S):**

Enhedslisten har det politiske problem, at de hverken kan lide EU eller verdenshandelsorganisationen WTO. De så jo allerhelst, hvis de kunne bestemme, at Danmark udmeldte sig af både EU og WTO. Enhedslisten er tilsyneladende større tilhængere af, at jungleloven skal herske frem for de klare spilleregler, vi som et lille land i fællesskab med andre lande kan nå gennem EU og WTO i en globaliseret verden.

Alle EU-lande inklusive Danmark har overladt handelspolitikken til EU, fordi vi herved får en styrke i de internationale handelsforhandlinger, som vi ikke ville have fået på anden måde, nemlig svarende til de 25 pct. af verdenshandelen, vi står for i fællesskab. Det giver os fællesskab og forhandlingsstyrke, ikke blot i traditionelle handelspolitiske spørgsmål, men også i kampen for markedsadgang for ulandene, for miljøregler, for arbejdstagerrettigheder osv., som vi ikke ville have en chance for at få igen hver for sig.

At der sikres klare spilleregler for handel med tjenesteydelser, intellektuel ejendomsret og investeringer er en ganske god idé, som også er til gavn for Danmark, og derfor er det en god idé, at vi gennem EU i fællesskab forhandler også disse forhold i WTO.

Med hensyn til flertalsafgørelser kan man vel sige generelt, at frem for enstemmighed giver de nogle muligheder for, at Danmark bedre kan trænge igennem med sine progressive synspunkter på en række områder. For Enhedslisten er det imidlertid principielt vigtigere, at intet sker i EU og i WTO, end at danske mærkesager, de måske gerne ville slås for, bliver gennemført; men dem om det.

Derfor må de også opfinde en række påstande og spøgelses i forbindelse med diskussionen om handelspolitikken. Disse påstande går ud på, at forslagene vil medføre, at nu undergraves de danske og alle andre offentlige sundheds- og uddannelsessystemer, så de indirekte ad bagdø-

ren skal kunne liberaliseres, dereguleres og privatiseres – altså det, man ikke vil være med til på hjemmefronten. Det kan i den aktuelle debat om Nicetraktaten bidrage til at skabe en vis usikkerhed og frygt hos nogle for, at der nok er et eller andet om snakken.

Jeg tror imidlertid, det er ret afgørende at sige, at med det oplæg, der ligger fra formandskabet til forhandlinger, er der ikke lagt op til ny kompetence til EU, og derfor er de forudsætninger, som Enhedslisten har for sin frygt for, hvad det kan føre til, ikke rigtige. Oplægget kan ikke undergrave landenes offentlige systemer, og det er i forslagene også sikret, at der er parallelitet mellem den kompetence, EU i givet fald skal have på det handelspolitiske område, både internt med hensyn til tilrettelæggelsen af politikken og eksternt ved forhandlinger i WTO.

I øvrigt er der også, som udenrigsministeren gennemgik, både livrem og seler på med hensyn til afgrænsning, delt ansvar, flertalsafgørelser, enstemmighed og en række hensyn, der skal tages, ligesom vi har fået sikkerhed for, at søfartsområdet, netop som Danmark har ønsket, ikke er en del af dette grundlag. Vi finder derfor, at grundlæggende er det en ganske glimrende idé, og derfor må vi afvise Enhedslistens beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

#### **Keld Albrechtsen (EL):**

Hr. Larsen-Jensen lægger ligesom til grund for den holdning, som regeringspartierne og Socialdemokratiet på nuværende tidspunkt indtager, at der ikke er tale om en kompetenceoverdragelse. Men det er faktisk ikke et helt enkelt spørgsmål at besvare.

Jeg har også studeret, hvad f.eks. Ministerrådets jurist har sagt om det problem. Det er faktisk slet ikke så nemt, og derfor må vi have en uvildig undersøgelse af spørgsmålet på det tidspunkt, hvor den protokol, der ligger som bilag ved forhandlingerne, måtte blive vedtaget. Det er jo sådan med hensyn til tjenesteydelser, at de kan overføres, og tjenesteydelser indbefatter bl.a. et område som investeringer, der ikke er omfattet af den kompetence, som EU fik i Amsterdamtraktaten.

Jeg synes, det er meget letsindigt, at Socialdemokratiets ordfører og også ministeren uden at have undersøgt sagen rigtig til bunds står her og forsikrer, at der ikke er tale om kompetenceoverdragelse.